

har foreslået den procent, hvormed kommunen får forrentet forskudsvis indbetalte beløb, der senere refunderes kommunen, nedsat fra 6 til 5. En forrentning på 6 pct. er som regel i lovgivningen udtryk for morarente af straffemæssig karakter. Endvidere har man — i overensstemmelse med de i praksis fulgte regler — nærmere angivet de tilfælde, i hvilke en kommune har krav på denne forrentning.

Til § 165.

Bestemmelsen er overført fra den gældende statsskattelovs § 38, stk. 2. De samstedts indeholdte regler angående udpantning hos de med et familieoverhoved sambeskattede personer har man dog overført til forslaget §§ 169 og 170.

Til § 166.

Bestemmelsen er ny. Man har fundet det rimeligt, at der gives kommunalbestyrelsen adgang til selv at give henstand med statsskatten, dog kun i det omfang, hvori henstand med den personlige skat til kommunen samtidig indrømmes. Bestemmelsen angiver eksempelvis en række tilfælde, hvor en henstand i særlig grad kan være påkrævet. I tilfælde, hvor indtægten midlertidigt svigter, således ved indkaldelse til militærtjeneste, deltagelse i kursus på højskoler eller læreanstalter, eller på grund af arbejdsløshed, vil det formentlig være rimeligt, såfremt den skattepligtige fremsætter andragende derom, og hans økonomiske forhold iøvrigt taler derfor, at man udskyder opkrævningen helt eller delvis, indtil han påny får normale indtægter.

Forudsætningen for kommunens henstandsbeholdelse er som anført, at der indrømmes henstand i samme forhold med hensyn til den kommunale skat. Hvor sådan skat ikke er pålignet i opkrævningskommunen, har man derfor foreslået, at behandlingen af henstandsandragender henlægges til vedkommende amtsligningsinspektør, der i øjeblikket har den almindelige beføjelse til at meddele henstand.

På tilsvarende måde som med hensyn til eftergivelsesbeføjelse i § 180, stk. 1, vil finansministeren efter forhandling med indenrigsministeren kunne fastsætte almindelige begrænsninger i de nævnte myndigheders beføjelse til at give henstand, jfr. sidste punktum i bestemmelsen. Disse myndigheders afgørelser kan efter denne ind-

bringes for finansministeren, der selvfølgelig er beføjet til at meddele henstand i tilfælde, der ligger udenfor grænsen af den de stedlige myndigheder tillagte beføjelse.

Til § 167.

Bestemmelserne er overført fra kommuneskattelovens § 42, der har erstattet reglerne i statsskattelovens § 38, stk. 3 og 4. Den af skattelovskommissionen foreslåede udvidelse af bestemmelsen til også at gælde pensioner eller udbetaling af ydelser i henhold til rente- eller pensionsforsikringer er udeladt i forslaget, og satsene for indeholdelse er de samme som de nugældende. Derimod betegner reglerne i § 169, stk. 2 og 3, en udvidelse i forhold til gældende ret, idet der herved er foreslået en hjemmel til indeholdelse af skat også i hustrus arbejdsvederlag.

Medens den højere maksimumssats efter den gældende bestemmelse kan anvendes overfor alle ugifte skatteydere, har man i forslaget fundet det rimeligt at lægge sondringen således, at alle, der ifølge reglerne i § 34 er at betragte som forsørgere, har krav på anvendelse af den lavere maksimumssats for indeholdelsen. Man er her i det væsentlige i overensstemmelse med kommissionsudkastet, der i relation til lønindeholdelsesreglerne ville sidestille personer med forsørgerpligt overfor hjemmeværende børn med gifte skatteydere, uanset at udkastet ikke tillægger disse personer samme fradrag ved skatteberegningen som gifte.

Reglen i stk. 5, der fastsætter strafansvaret for undladelse af at foretage indeholdelse m. v., er affattet noget afvigende fra den tilsvarende bestemmelse i kommuneskattelovens § 42, men svarer til forslagets § 149, stk. 2, og § 150, stk. 2.

Den i kommuneskattelovens § 42 indeholdte bestemmelse, hvorefter kommunalbestyrelsen under nærmere angivne betingelser er berettiget til at foranledige levering af gas og elektricitet til skatterestanter afbrudt, er ligesom i kommissionsudkastet udeladt.

I tilknytning til den heromhandlede paragraf skal bemærkes, at man ikke har fundet tilstrækkeligt grundlag for at medtage det i kommissionsudkastets § 149 indeholdte forslag om adgang for lønmodtagere til at forlange, at deres arbejdsgiver ved lønudbetalingerne skulle indeholde det fornødne beløb til dækning af lønmodtagerens